

var netop paa Bevillinger til Dyrskuer og Hesteavl. Det vil jeg tillade mig at sige igen, fordi Dyrskuerne har overlevet sig selv, de har ikke længer den Betydning, de har haft, der er mange andre Maader, hvorpaa man kan komme Husdyravlen til Hjælp og langt mere virksomhedsfuldt til Hjælp. Jeg skal i saa Henseende pege paa Kontrolforeningerne og Staldbedømmelserne, hvor man har langt bedre Betingelser for ved smaa Midler at komme til at udrette noget for det brede Lag, medens Tilskud til Hesteavl og Dyrskuer i alAlmindelighed kun er Tilskud til det store Landbrug. Vi ved nok, at det store Landbrug klager stærkt, men det har jo ogsaa den Udvej at kunne gaa til Nedskæringer; man kan jo gøre Brugene mindre, saa vil Vilkaarene maaske blive bedre. I hvert Fald tror jeg ikke, man skal opretholde de store Bevillinger, der er ydet til disse to særlige Formaaler, og derfor hilser jeg dette Lovforslag med Tilfredshed. Jeg vil haabe, det kan blive gennemført, ikke i den Skikkelse, som den ærede Ordfører for Venstre foreslog, men i den Skikkelse, hvori den højtærede Landbrugsminister har fremsat det.

Frøkjær: Som det allerede er nævnt, gaar Lovforslaget ud paa at nedsætte Tilskuddene til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme. Der blev sagt af det ærede Medlem, der nys talte, at Nedsættelsen var stærkt paakrævet, og det kan maaske siges, men saa er det lidt underligt, at det Lovforslag, som den 10. December 1925 blev fremsat i Folketinget angaaende det samme Spørgsmaal, endnu ikke er blevet fremmet; jeg synes, det havde været rigtigere at faa det Lovforslag, som blev forelagt den 10. December, fremmet i Stedet for at gaa til en midlertidig Lov. Nu kan man nok sige, at det foreliggende Lovforslag er stærkt paakrævet, og jeg for mit Vedkommende har ogsaa Sympati for, at disse Bevillinger bliver nedsat, men der maa jo dog foregaa betydningsfulde Overvejelser for at finde det rigtige, siden Lovforslaget af December ikke er fremmet endnu, og derfor synes jeg, det havde været rigtigere at afvente dette Lovforslags Fremme. Vi fra vor Side kan derfor ikke gaa med til det foreliggende Lovforslag; vi mener, man maa afvente det Re-

sultat, som Folketingsudvalget angaaende det andet Lovforslag maatte komme til.

Hans Nielsen: Den Sympati, som de foregaaende Talere har udtalt overfor Sparebestræbelser, deler jeg ganske; Spørgsmaalet er jo blot, hvor Besparelserne skal foretages. Hvis man spørger de enkelte Erhverv, paa hvilke Punkter de mener at kunne gaa ind paa en Besparelse, vil de fleste vist ryste paa Hovedet og sige: Nej, det er Tiden ikke rigtig inde til for os, derimod kan de andre Erhverv nok spare noget. Og paa den Maade naar man jo aldrig til nogen Besparelse. Nu foreligger der her et Forslag om at nedsætte Tilskuddet til Dyrskuerne, og det vil jo sige, at Præmierne vil blive noget mindre, for saa vidt der fra Foreningernes Side bliver udredet en lignende Brøkdæl som hidtil. I Virkeligheden vil Præmiernes Værdi dog blive lige saa stor som i Fjor, idet Kronen i Aar er mere værdifuld end i Fjor. Den foreslaaede lille Nedsættelse til Hesteavlforeningerne tror jeg ogsaa, man med god Samvittighed kan gaa med til, idet Lovgivningsmagten efter min Mening ikke bør animere til Fremme af Hesteavl; denne Avl giver Underskud i Øjeblikket, og der er jo rigeligt med Heste her i Landet — jeg ved nok, at der indføres en Del smaa Heste, men det er, fordi de paa visse Omraader egner sig bedre end vore egne. Nedsættelserne til de andre Formaaler — der andrager 35 000 Kr. — er der, saa vidt jeg forstaar, Enighed om at gaa med til, saa at det kun er de 50 000 Kr., der er Uenighed om; men jeg for mit Vedkommende kan altsaa ikke se, man skulde vige tilbage for ogsaa at gaa til denne Nedsættelse. Jeg tror ogsaa, det vil være rigtigt, at Landbruget her viser Vejen, og man maa altsaa huske paa, at de Penge, som man faar efter dette Lovforslag, vil have samme Værdi som de Penge, der blev bevilget i Fjor. Desuden er det meget tvivlsomt, om vi faar de mange og store Dyrskuer til næste Sommer — vi saa jo, hvorledes det gik sidste Sommer —, saa vi kan vist godt sige til den højtærede Minister, at han kan nedsætte Beløbet med de Penge, her er Tale om.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale